

In memoriam Luciani Periș

Născut în 31 decembrie 1967 la Sibiu, Lucian Periș a urmat școala primară în comuna Cenade (județul Alba), sub îndrumarea părinților săi, Onoriu și Maria, ambii învățători. Liceul de filologie-istorie "Octavian Goga" din Sibiu l-a absolvit în 1986, între notele de la bacalaureat remarcându-se zecele obținut la istorie, indubitabilă probă a faptului că opțiunea pentru această specialitate era deja demult consolidată.

Admis la facultatea de istorie-filosofie din cadrul Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca în sesiunea din vara anului 1986, a absolvit cu diplomă de merit în 1992, din cei cinci ani de cursuri trei fiind încheiați cu media 10. În paralel, din anul al III-lea, a început să urmeze și cursurile Universității Pontificale "Urbaniana" din Roma, facultățile de filosofie (1990-1992) și teologie (1992-1995), susținând două bacalaureate *Magna cum laude*.

Din 1995 până în 1997 a studiat la Universitatea Pontificală "Gregoriană", licența la facultatea de istorie eclesiastică – unica de acest fel, fiind notată cu calificativul *Summa cum laude*. Tot acolo și-a susținut examenul de doctorat, la 25 ianuarie 1999, actul de confirmare a titlului de doctor consemnând că "ha ottenuto dai Professori il voto *Summa cum laude*". În același an, ca o încununare a rezultatelor deosebite enumerate, a

fost cooptat în corpul profesoral al Universității "Gregoriană", în cel al Institutului Teologic Greco-Catolic din Blaj și în cel al Universității "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia.

A existat însă, de foarte timpuriu, o acerbă concurență între cele două vocații ale sale, istoria și teologia, temporar doar surclasată de prima datorită prigoanei la care comunismul supusese Biserica Greco-Catolică, balanța echilibrându-se la 2 octombrie 1995, când a fost sfințit preot celib, studiile ulterioare și, de altfel, întreaga sa activitate dovedind o armonioasă întrepătrundere a celor două discipline.

Principala sa preocupare științifică s-a axat în jurul prezenței iezuite în spațiul românesc, cartea publicată la Cluj-Napoca în 1998 sub titlul *Le missioni gesuite in Transilvania e Moldavia nel seicento* constituind ulterior esența tezei sale de doctorat, intitulată *Le presenze cattoliche in Transilvania, Moldavia e Valachia*, precum și subiectul unor studii aflate deocamdată în manuscris, redactate în ultimul an de viață. Prin bunăvoința foștilor săi profesori clujeni acestea, precum și teza de doctorat, în traducere românească, vor fi publicate, sperăm cât mai curând.

A trăit din păcate prea puțin ca să poată valorifica tot ceea ce a acumulat în anii de studii, în biblioteci sau la arhive, numărul lucrărilor publicate sau rămase în manuscris probând însă că a exploatat la maximum puținul timp care i-a putut rămâne pentru a se dedica activității de cercetare. Stupidul accident în care s-a stins, la 26 februarie 2000, a lăsat în urmă nu numai durerea celor care l-au iubit, ci și o mare pierdere pentru învățământul confesional românesc, un gol pe care istoriografia anilor care vor veni cu greu va putea să-l umple.

ANA DUMITRAN